

I *stk. 2* foreslås det, at investeringsforvaltningsselskaber betaler 10,5 promille af deres omkostninger til løn, provision og tantieme. Der pålægges altid en minimumsafgift på 15.000 kr.

Investeringsforvaltningsselskaber, der både har en tilladelse efter forslaget § 10, stk. 1, (administration af investeringsforeninger og specialforeninger) og en tilladelse efter forslaget § 10, stk. 2, (skønsmæssig porteføljepleje samt opbevaring og forvaltning af andele udstedt af institutter for kollektiv investering (UCITS) og andele udstedt af andre kollektive investeringsforetagender (non-UCITS)), skal betale afgiften af de samlede omkostninger til løn, provision og tantieme både for den virksomhed, som investeringsforvaltningsselskabet yder efter § 10, stk. 1, og efter § 10, stk. 2. Investeringsforvaltningsselskabet skal dog kunne opgøre afgiften hver for sig for den virksomhed, som selskabet yder henholdsvis efter § 10, stk. 1, og efter § 10, stk. 2, med henblik på en korrekt fakturering af de enkelte kundegrupper.

Stk. 3 indebærer, at forsikringsmæglerselskaber betaler 4,0 promille af deres provision og andre vederlag. Der pålægges altid en minimumsafgift på 1.000 kr.

Stk. 4 indebærer, at innovationsforeninger betaler 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling plus 0,005 promille af deres samlede balance.

Efter *stk. 5* betaler filialer af udenlandske kreditinstitutter 0,0006 promille af deres samlede balance plus garantier. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. Afgiften fra det enkelte kreditinstitut er i praksis noget mindre end afgiften fra en tilsvarende dansk virksomhed. Der sker således ikke nogen negativ forskelsbehandling af udenlandske virksomheder.

Til § 362

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Efter *stk. 1* skal pengeinstitutter, sparevirksomheder og Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter samlet betale 49,4 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 360-361.

Efter *stk. 2* skal afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af *stk. 1* omfattede virksomheders samlede gælds- og garantiforpligtelser. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Til § 363

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Stk. 1 indebærer, at realkreditinstitutter betaler 13,2 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 360 og 361.

Efter *stk. 2* skal afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af *stk. 1* omfattede virksomheders samlede bogførte balancesum. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Til § 364

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Stk. 1 indebærer, at forsikringsselskaber, der udøver livsforsikringsvirksomhed, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser betaler 18,3 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 360 og 361.

Efter *stk. 2* opdeles afgiften i to lige store dele. Den ene del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af *stk. 1* omfattede virksomheders samlede bruttopræmier og medlemsbidrag. Den anden del af afgiften fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af *stk. 1* omfattede virksomheders samlede balance reduceret med basiskapital. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr.

Til § 365

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Stk. 1 indebærer, at forsikringsselskaber, der ikke udøver livsforsikringsvirksomhed, betaler 14,7 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 360 og 361.

Efter *stk. 2* fordeles afgiften i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af *stk. 1* omfattede virksomheders samlede direkte og indirekte bruttopræmieindtægter plus bruttoerstatninger, idet der ses bort fra negative præmieindtægter. Der pålægges altid en minimumsafgift på 2.000 kr. De forsikringsselskaber, som er omfattet af § 293, betaler dog en minimumsafgift på 800 kr.

Til § 366

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning.

Stk. 1 indebærer, at investeringsforeninger og specialforeninger betaler 4,4 procent af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og afgiften betalt efter §§ 360 og 361.

Efter *stk. 2* fordeles afgiften mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. forening plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den